

گفت‌وگوی «جوان» با حمیده عباسعلی، قهرمان کاراته بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴

درخشش در اینچئون باید نگاه مسئولان

به ورزش بانوان را تغییر دهد

گفت‌وگو

شیوانوروزی

ایستادن بر سکوی اول آسیا رؤیای بسیاری از ورزشکاران است. خیلی‌ها

به این آرزویشان می‌رسند و خیلی‌ها هم نمی‌رسند. در این بین دختران ورزشکار برای رسیدن به این هدف انگیزه بیشتری دارند؛ چرا که هم می‌خواهند بگیرند و هم اینکه از مسئولان بخواهند اهمیت بیشتری برای ورزش بانوان قائل شوند. هدفی که به بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴ دختران ایرانی به خوبی به آن رسیدند. حمیده عباسعلی یکی از طلایی‌های کاروان کشورمان در اینچئون بود که برای دستیابی به مدال زرین چهار سال تمام تمرین کرد و مسابقات دشواری را پشت سر گذاشت. کاراته‌کا ۷۸+ کیلوگرم تیم ملی اولین نماینده کاراته ایران در اینچئون بود. با وجود همه استرس‌هایی که وجود داشت عباسعلی بر همه حریفانش غلبه کرد و با اقتدار روی سکوی اول قاره ایستاد. این ملی‌پوش اهل شهری که عنوانین زیادی در کارنامه دارد در گفت‌وگو با «جوان» حضور در المپیک آسیایی و موفقیت با حجاب اسلامی را افتخاری بزرگ در زندگی‌اش عنوان کرد.

از اینکه دومین مدال طلای بانوان ایران در بازی‌های آسیایی را گرفتید چه حسی دارید؟

خیلی خوشحالم، مثل همه ورزشکاران. از اینکه می‌بینم توانستم دل مردم را شاد کنم خوشحالم و به خود می‌بالم. قهرمانی در چنین مسابقاتی ثابت می‌کند که در ورزش چیزی از آقایان کم نداریم.

قطعا شما هم برای رسیدن به این افتخار سال تلاش کرده‌اید؟

بله همین طور است. دو سال پایایی قهرمان آسیا بودم، در مسابقات کشورهای اسلامی اول شدم، عنوان سومی دانشجویان جهان را داشتم و در لیگ جهانی ترکیه و

اندونزی قهرمانی را تجربه کرده‌بودم اما جای خالی مدال بازی‌های آسیایی در کارنامه‌ام حس می‌شد. به ویژه این که دوره گذشته نتوانستم مدال بگیرم.

پس با هدف جبران ناکامی گوانگژو به اینچئون رفتید؟

دقیقاً. چهار سال پیش بازی‌های آسیایی اولین تجربه‌ام بود. متأسفانه جو سنگین مسابقات موجب شد که مدال نگیرم. مسال بعد در مسابقات قهرمانی قاره مدال طلا گرفتم. همیشه در مصاحبه‌هایم گفته‌ام که هدفم کسب طلای بازی‌های آسیایی و سپس از آن قهرمانی جهان است. خوشبختانه خدا خواست و به اولین هدفم رسیدم. گرفتن این طلای یکی از رؤیایم بود.

از جو حاکم بر مسابقات این دوره بگویید. آسیایی‌ها با تمام قوا به اینچئون آمده بودند؟

از آنجایی که کاراته رشته المپیک نیست بعد از مسابقات جهانی، بازی‌های آسیایی اهمیت بالایی دارد. روز اول مسابقات کاراته بود و جو تقریباً آرام بود. در اولین مبارزه حریف ما کاتو را برسد. حریف بعد اهل اندونزی بود و در فینال هم کاراته چینی را شکست دادم. حریف چینی‌ام را با خوبی می‌شناختم و این بار سوم می‌بود که او را شکست می‌دادم. در روزی که من بودم تغییرات زیادی را شاهد بودیم. در دوره گذشته چین و ژاپن حضور

عملکرد بانوان در اینچئون نسبت به دوره قبل به مراتب بهتر بوده است. فکر می‌کنم اگر مسئولان از این به بعد نگاه ویژه‌ای به ورزش بانوان داشته باشند قطعاً ما هم می‌توانیم بیشتر توانایی‌هایمان را در عرصه‌های بین‌المللی و حتی المپیک اثبات کنیم

نداشتند و کره میزبان هم با نفرات خوبی آمده بود. به طور کلی سطح کاراته‌کاها بالاتر رفته و حساسیت بازی‌ها زیادتر از قبل شده بود. در حقیقت هر کشوری می‌خواهد بازیکنش به مدال برسد.

سطح کاراته بانوان ایران هم به همین اندازه پیشرفت داشته است؟

بدون شک پیشرفت زیادی داشته‌ایم. سطح کاراته ایران بسیار بالاست. تا چند سال پیش که بانوان در مسابقات بین‌المللی حاضر نمی‌شدند کسی ما را نمی‌شناخت. اما تا دختران کاراته ایران به تورنمنت‌های مختلف پا گذاشتند رقیب جدی برای مدعیان شدند. تقریباً تعداد فینالیست‌هایمان با ژاپن یکی است. پیش از این ژاپن در کاراته حرف اول را می‌زد اما الان ایران هم به یکی از قدرتها تبدیل شده و ملی‌پوشان ایرانی حریفان ژاپنی خود را شکست داده‌اند. البته هنوز هم جا برای پیشرفت داریم و نباید دست از تلاش برداریم.

مبارزه با حجاب اسلامی در آوردگاهی که همه نگاه‌ها به آن معطوف است چه شرایطی دارد؟

خیلی وقت است که با حجاب اسلامی در مسابقات بین‌المللی شرکت می‌کنیم. در حقیقت ایران بود که تأیید حجاب اسلامی را از فدراسیون جهانی گرفت و بسیاری از ورزشکاران مسلمان نیز از همین حجاب استفاده می‌کنند. حجاب ما هیچ مانعی برای پیشرفت‌مان نیست و باعث افتخار است که می‌توانیم در زمین مسابقه مبارزه کنم و عشمم را به کشورم بدهم.

استرس زیاد قبل از مسابقه برای خیلی‌ها دردسرساز می‌شود. ولی خوشبختانه شما اسپر این مسئله نشدید.

خوشبختانه اسمال هیچ مشکلی نداشتم. هر ورزشکاری برای موفقیت علاوه بر سلامت جسمانی باید از نظر روحی روانی نیز آماده مسابقه باشد. برای رسیدن به موفقیت ورزشکار باید از نظر ذهنی آمادگی کافی برای رقابت داشته باشد. من هم چهار سال تمام سختی کشیدم تا به اینجا برسم و ذهنم کاملاً برای این مسابقات آماده بود و

به طلا فکر می‌کردم. همیشه رؤیایم رفتن روی سکوی آسیا و به اهتزاز در آمدن پرچم کشور بود. خیلی‌ها از من توقع قهرمانی داشتند ولی خودم دلم می‌خواست بدون استرس بتوانم شایستگی‌هایم را به اثبات برسانم. البته به این نکته هم باید اشاره کنم که فدراسیون یک مشاور علوم ذهنی برای ملی‌پوشان در نظر گرفته بود که کمک زیادی به موفقیت ما کرد. از طرفی خانم شاه محمدی، نایب رئیس فدراسیون در اینچئون برای ما نقش مادر را ایفا می‌کرد. دبیر فدراسیون و مدیر تیم‌های ملی نیز خیلی زحمت کشیدند. در سال‌های گذشته همیشه از اینکه تیم دختران اعزام نداشتند می‌نالیدیم ولی در دو سال گذشته تیم پسران و دختران هر دو به مسابقات برون مرزی اعزام شده‌اند.

در کره خیلی‌ها از ناآوری گلایه داشتند. کاراته هم از این مشکل رنج برد؟

کم و بیش این مشکل وجود داشت. هرچه به روزهای آخر بازی‌ها نزدیک می‌شدیم ناآوری بیشتری می‌دیدیم. ولی ورزشکاران ما این توانایی را داشتند که بهترین مدال‌ها را کسب کنند. حتی می‌توانستیم طلاهای بیشتری به بگیریم.

به عنوان یکی از ورزشکاران طلایی ایران در بازی‌های آسیایی پیشرفت ورزش بانوان را قابل قبول می‌دانید؟

عملکرد بانوان در اینچئون نسبت به دوره قبل به مراتب بهتر بوده است. فکر می‌کنم اگر مسئولان از این به بعد نگاه ویژه‌ای به ورزش بانوان داشته باشند قطعاً ما هم می‌توانیم بیشتر توانایی‌هایمان را در عرصه‌های بین‌المللی و حتی المپیک اثبات کنیم.

گام بعدی شما برای رسیدن به یک مدال خوش‌رنگ دیگر چیست؟

هدف بعدی‌ام مسابقات جهانی آلمان است که کمتر از یک ماه دیگر برگزار می‌شود. بدون هیچ استراحتی تمریناتمان را دوباره شروع می‌کنیم و امیدوارم در آلمان به مدال طلای جهان برسیم.

دنیاجدیری

شروع و پایانی طلایی، عملکرد قابل تقدیر بانوان ورزشکار کاروان

ایران در مسابقات آسیایی اینچئون کره جنوبی بود. عملکردی که نشان داد اندکی توجه و سرمایه‌گذاری در حوزه بانوان می‌تواند کمک شایانی به بالا رفتن رنکینگ ایران در مسابقات آسیایی، بین‌المللی و حتی جهانی کند، مسئله‌ای که در اینچئون به اثبات رسید.

با توجه به امکانات بسیار ضعیف در حوزه ورزش بانوان و عدم توجه کامل مسئولان به رغم تأکیدهای فراوانی که در این خصوص می‌شود، بانوان ورزشکار کاروان ایران در کره جنوبی با کسب مدال‌های رنگارنگ و به اهتزاز در آوردن پرچم مقدس ایران در سالن‌های اینچئون ثابت کردند اگر اعتماد بیشتری به آنها شود، می‌توانند نتایجی به مراتب بهتر از آنچه در مسابقات آسیایی شاهد آن بودیم را رقم بزنند.

کاروان ایران که راهی اینچئون شد، در حوزه بانوان تهاروی چند ورزشکار می‌شد حساب باز کرد که مهم‌ترین آنها لیلارجبی، مریم طوسی، الهه احمدی و جام بزرگ بودند. اما زمانی که اولین مدال کاروان ایران توسط نجمه خدمتی، تیرانداز بخش بانوان کسب شد، آن هم در حالی که این رقابت‌ها برای کاروان ایران با افتضاح باورنکردنی فوتبال آغاز شده بود، کور سوی امیدوی روشن شد که بانوان حاضر در این سری از رقابت‌های آسیایی بتوانند بهتر از سال‌های قبل در عرصه‌های ورزشی خودی نشان دهند. موفقیت غیر قابل انکار بانوان ورزشکار کاروان اعزامی ایران سه رقابت‌های اینچئون در حالی رقم خورد که نمی‌توان از این مسئله چشمپوشی کرد که برخلاف سال‌های قبل، مسئولان ورزش کشور روی ورزش بانوان برای مسابقات آسیایی ۲۰۱۴ به برنامه‌ریزی و رقابت‌های سررمایه‌گذاری کرده بودند. در حالی که در رقابت‌های قبلی، چه آسیایی و چه المپیک برگزین‌ترین معضل ورزشکاران خانم عدم داشتن مربی و امکانات به روز و مناسب و حتی برگزاری اردوهای تدارکاتی بود که این بار برای بازی‌های اینچئون، این‌مسائل در برنامه‌ریزی‌های مسئولان گنجانده شده بود و نتیجه آن شروع و پایانی طلایی توسط بانوان بود.

اینچئون اولین میدان مسابقاتی بود که اولین آخرین مدال آن توسط بانوان ورزشکار کاروان ایران کسب شد. بانوانی که شاید قبل از اعزام حساب ویژه‌ای روی آنها باز نشده بود، اما عملکرد بانوان در این مسابقات یک بار دیگر ثابت کرد در صورت توجه و سرمایه‌گذاری روی این ورزشکاران می‌تواند باعث افزایش اعتبار ورزش ایران در آسیا و دنیا شود. ورزشکارانی که اینچئون توانایی‌های آنها را بار دیگر به رخ کشید. توانایی‌هایی که بدون شک در صورت

آغاز و پایان طلایی بانوان ورزشکار

سررمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی جدی روی آن، نتیجه‌ای به مراتب بهتر از آنچه در کره جنوبی کسب شد را به دنبال خواهد داشت.

بانوان ورزشکار کاروان اعزامی ایران به اینچئون در حالی با دست پر از کره جنوبی بازگشته و پاسخ مثبتی به اعتمادی که به آنها شده بود را دادند که برخی قبیل از اعزام، مصاحبه‌های نه چندان جالبی در خصوص آنها کرده بودند. برای مثال در خصوص بانوان فوتبالیست گفته شده بود که برای جلوگیری از آبروریزی از تاکامی احتمالی تیم فوتبال بانوان به اینچئون اعزام نشده است. آبرویی که البته فوتبال آقایان در حفظ آن در کره جنوبی کاملاً در مانده ماند. به طوری که این سؤال پیش آمد که آیا بانوان فوتبالیست نتیجه‌ای از این بدتر کسب می‌کردند که از اعزام آنها سرباز زده شد؟

بی‌اعتمادی به ورزش بانوان تنها نتیجه عدم توجه و برنامه‌ریزی دقیق است و بس، نه عدم توانایی بانوان! امسا نتیجه عملکرد بانوان در اینچئون باید آغاز تغییر نگرش به ورزش بانوان باشد. شاید اگر بعد از بازی‌های آسیایی گوانگژو وزارت ورزش، فدراسیون‌های ورزشی و حتی هیئت‌های شهرستان‌ها برنامه‌ای حساب شده برای بانوان می‌ریختند، امروز شاهد نتایجی به مراتب بهتر هم بودیم. با این وجود اینچئون می‌تواند فرصتی باشد برای آنکه از همین امروز و بعد از بازگشت کاروان اعزامی به اینچئون، برنامه‌ای دقیق برای سرمایه‌گذاری روی ورزش بانوان تدارک دیده شود تا در بازی‌های ۲۰۱۸ یا حتی المپیک ۲۰۱۶ بتوانیم حسابی ویژه روی مدال‌آوری بانوان باز کنیم. مدال‌هایی که می‌تواند باعث جهشی چشمگیر در رنکینگ آسیایی و حتی جهانی ایران شوند.

ورزش بانوان دارای پتانسیل و ظرفیت بالایی است و این مسئله باها و بارها در رقابت‌های مختلف و حالا اینچئون ثابت شده است. مسئله‌ای که اگر به آن توجه شود می‌تواند باعث پیشرفت هرچه بیشتر ورزش بانوان شود؛ پیشرفتی که نتیجه مستقیم آن را می‌توان با مدال‌آوری این ورزشکاران در مسابقات آسیایی اینچئون کره جنوبی افتاد و بدون شک کسی انتظار آن را نداشت. اما از امروز، باید انتظار بیش از اینها را از بانوان ورزشکار ایرانی داشت. البته اگر بعد از بازگشت از کره جنوبی ورزش بانوان به دست فراموشی سپرده نشود و مسئولان در خواب مدال‌های کسب شده باقی نمانند و با آینده‌نگری، این راه را برای موفقیت هرچه بیشتر بانوان ورزشکار ایرانی هموار کنند. بانوان ورزشکاری که ثابت کرده‌اند لیاقت توجه را دارند و اگر به آنها اعتماد شود می‌تواند شک باسخ خوبی به این اعتماد خواهند داد! پاسخی که نمونه آن را در اینچئون کره جنوبی به وضوح شاهد بودیم.

امیدوار به رتبه سومی با مدال‌های بانوان

برسانند هر چند مسئولان ما امید زیادی به مدال‌آوری آنها نداشتند. اما درخشش بانوان در گوانگژو تمام فرضیات را هم به زده. به جرات می‌توان گفت بسیاری از مسئولان هرگز تصور کسب نشان طلای بانوان را در ووشو نمی‌کردند.

بانوان کاروان ورزشی ما در چین در ۱۴ رشته حضور داشتند. این در حالی است که قبل از انقلاب فقط یک رشته در مسابقات آسیایی حضور داشت. افزایش ۲۴۰ درصدی حضور بانوان نسبت به دوره‌ها و افزایش تعداد آنها از ۲۶ به ۸۸ نفر در گوانگژو نشان از توجهی ویژه به بانوان ورزشکار داشت.

تعداد مدال‌های کسب شده در بازی‌های آسیایی ۲۰۰۲ بوسان و ۲۰۰۶ دوچه که تنها در مدال برنز تکواندو حاصل کار بانوان ایرانی بود در گوانگژو به یک طلا (ووشو)، چهار نقره (تکواندو و تیراندازی) و ۹ برنز (تکواندو، کاراته، ووشو، قایقرانی، تیراندازی و کبیدی) افزایش پیدا کرد که این نشان از پیشرفت چشمگیر آنها، برنامه‌ریزی درست و توجه ویژه مسئولان در امر ورزش بانوان دارد.

کسب این مدال‌های رنگارنگ توسط بانوان نقطه عطفی شد تا مسئولان ورزش به این فکر بیفتند که در بازی‌های آسیایی اینچئون بیشتر از قبل به بانوان بها داده شود. رؤیایی که بالاخره به واقعیت پیوست و بانوان ما در اینچئون شاهکار بودند.

بازی‌های آسیایی

وچید مینایی

رنگارنگ بانوان محبجه ایرانی در مسابقات آسیایی چین، مسئولان را برای حضور در دوره بعدی و رسیدن به رتبه سومی امیدوار کرد. هر چند آنها به خوبی می‌دانستند که عنوان چهارمی به سختی به دست آمد اما پس از مسابقات به کرات اظهار امیدواری کرده‌اند که بتوانند در مسابقات اینچئون عنوان سوم را کسب کنند. این در حالی است که چهار سال از آن روزها می‌گذرد بدون اینکه برنامه‌ریزی صورت گرفته باشد. درخشش بانوان ورزشکار ما در گوانگژو مسئولان را به این صرافت انداخت.

تار در مسابقات آینده بیشتر از حضور نمایندگان خانم استفاده کنند. این در حالی است که همیشه نمایندگان خانم ما علاوه بر توانمندی‌های خود، همواره با پوشش اسلامی در تمامی مسابقات حاضر شدند و مدال‌آوری داشتند و اینگونه با مدال حجاب خود را به رخ جهانیان می‌کشند. امروزه بانوان ورزشکار در رشته‌های مختلف ورزشی از جمله فوتبال، والیبال، کاراته، تکواندو، ووشو، قایقرانی، تیراندازی، دوچرخه‌سواری، راگبی، شطرنج و دو و میدانی با کسب مدال‌های مختلف در بازی‌های آسیایی، المپیک و پارالمپیک نشان داده‌اند که چیزی از ورزش جهانی کم ندارند.

بازی‌های آسیایی گوانگژو فرصت خوبی بود تا بانوان بتوانند شایستگی‌هایشان را به اثبات

۲ طلا، ۷ نقره و ۷ برنز شاهکار بانوان در اینچئون آنها دیگر به دنبال تجربه نیستند

مدالی را از دست می‌دادند، آنقدر ناراحت و اندوهگین می‌شدند که معلوم است برای‌شان قابل هضم نیست. اخلاق و رفتار حرفه‌ای و مطابق با ارزش‌های دینی بانوان، نکته دیگری است که در این بازی‌ها به چشم آمد و توجه رسانه‌های خارجی را به حضور بانوان ورزشکار ایرانی جلب کرد، به شکلی که در هر میدانی که بانوان ما با پوشش اسلامی حاضر بودند، شاهد واکنش مثبت از سوی رسانه‌ها و مدیران خارجی بودیم که این نوع توجه و انعکاس عملکرد مثبت بانوان محبجه ایرانی می‌تواند در فضای رسانه‌ای بین‌المللی تأثیر مثبتی را برای کشور به همراه داشته باشد.

پیشقراولی و خط‌سکن بودن بانوان در کسب مدال باید توجه مسئولان ورزش به نقش آنها را در کارنامه ورزش کشور بیشتر کند. روند رو به رشد خوب بانوان در عرصه‌های بین‌المللی به خصوص در اینچئون، بسیار چشمگیر بود، حالا مسئولان ما با توجه به کارنامه درخشان بانوان موظف هستند تا از این به بعد رویکرد جدیدی در پیش بگیرند و با بررسی‌های موشکافانه و سرمایه‌گذاری بهتری در مورد ورزش بانوان از همین حالا به فکر آینده باشند.

بانوان ورزشکار ما در رقابت‌های اینچئون در حالی با دو طلا، هفت نقره و هفت برنز رگورد کسب مدال را در بازی‌های آسیایی شکستند که کاروان ما در دوره گذشته بازی‌های آسیایی در گوانگژو در بخش بانوان فقط به یک مدال طلا رسیده بود البته تعداد بانوان حاضر در آن دوره به مراتب بیشتر بود.

کزارش

وچید صابری

هفدهمین دوره بازی‌های آسیایی اینچئون کره جنوبی در حالی به اتمام رسید که ورزشکاران کشورمان موفق به کسب ۲۱ طلا، ۱۸ نقره و ۱۸ برنز شدند تا رکورد کسب طلای ایران در بازی‌های آسیایی شکسته شود اما آنچه در بازی‌های آسیایی اینچئون مهم بود اینکه تیم‌های بانوان ایران با کسب دو طلا، هفت نقره و هفت برنز، فوق‌العاده ظاهر شدند. اهمیت کار بانوان و بزرگی آن زمانی مشخص می‌شود که متوجه باشیم آنها با تمام مشکلاتی که داشتند با رعایت حجاب کامل در همان روزهای اول و در شرایطی که مردان موفق به کسب مدال نشده بودند، به مدال رسیدند. این هم مدالی از جنس طلا.

در این دوره از رقابت‌ها تعداد ورزشکاران زن نسبت به دوره قبل کمتر شده بود و کمیته المپیک فقط ۵۸ نفر از بانوان را راهی اینچئون کرده بود تا به نوعی همسو با فدراسیون‌ها قدم بردارد.

در واقع فدراسیون‌ها بهایی که باید به ورزشکاران خانم بدهند را نمی‌دهند، رؤسای فدراسیون‌ها همیشه بر این عقیده بودند که بانوان نقش پررنگی نمی‌توانند در مدال‌آوری داشته باشند اما در این دوره از رقابت‌ها درخشش کم‌نظیر بانوان به‌رغم نادر بودن‌های‌شان از ظرفیت‌های بسیار بالای این ورزشکاران داشت؛ نکته‌ای که پیام‌های ارزشمندی برای مسئولان ما در پی داشت. هر چند رقابت نابرابر با سایر بانوان در اینچئون سخت و نفسگیر بود و آنها فقط دو مدال طلا